

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116221213
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116221213.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: Z. U., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. U., N. XXXX/XX, zastúpenej S. ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Žilina, Kálov 653/23-2, IČO: 47 253 096, proti žalovaným: 1/ Ing. M. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., R. XXXX/XX, 2/ G. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., R. X/XX, obe zastúpené JUDr. Kristínou Jošthovou, advokátkou so sídlom M., Q.. M. R. T. X/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 8C/199/2016-356 zo dňa 07. 01. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** proti žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol žalobu a žalovaným 1/, 2/ priznal proti žalobkyni právo na náhradu trov konania, trov neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 132, § 133, § 585, § 586, § 587 Občianskeho zákonníka, pričom konštatoval, že žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietol prednostne z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie a ďalej uviedol, že žalobkyňa odvodzovala svoje nároky z dohody o urovaní a poukazovala na kúpnu zmluvu, ktorú súd predtým posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. Tiež zo samotného obsahu dohody a skutočnosti, že k prevodu nehnuteľností nedošlo, je zrejmé, že od prehlásenia v dohode o urovaní nemožno vyvodzovať nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 v spojení s § 262 CSP vzhľadom na úspech jednotlivých strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podala odvolanie žalobkyňa. Ako dôvod poukázala na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/, d/ CSP. Poukazovala na to, že dňa 07. 01. 2019 sa konalo pojednávanie, na ktorom sa žalobkyňa z pracovných dôvodov nemohla zúčastniť. Zároveň nebola vypočutá ako účastníčka, a preto má za to, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd následne nesprávne zistil skutkový stav, resp. rozhodnutie nesprávne a nedostatočne zdôvodnil. Odvolateľka žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel, prípadne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žalované 1/ a 2/ uviedli, že žalobkyňou tvrdené odvolacie dôvody neexistujú. Žalobkyňa, ktorá bola zastúpená advokátom, mohla skutočnosti, ktoré podľa jej názoru

majú podstatný vplyv na výsledok sporu, uviesť i cestou právneho zástupcu, pričom okolnosti, na ktoré poukazuje vo všeobecnosti i vo svojom odvolaní, nijako nešpecifikuje. V odvolaní žalobkyňa neprodukovala žiadne tvrdenia, ani dôkazy, ktorými by preukázala ňou uvádzané námietky, teda, že súd rozhodol na základe nesprávne zisteného skutkového stavu a neprodukovala žiadne skutkové okolnosti, ktoré by mohli zmeniť správne zistený skutkový stav veci súdom prvej inštancie. Samotné rozhodnutie súdu je možné považovať za plne dostačujúce, keďže dostatočným spôsobom informuje účastníkov konania o skutkových zisteniach a právnych záveroch, na základe ktorých súd meritórne posúdil vec a rozhodol. Žalované žiadali, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd ako vecne a právne správny potvrdil.

4. K podanému vyjadreniu sa v replike vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že trvá na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Podľa nej by jej výsluch mohol podstatným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Súd teda nesprávne konštatoval, že z dovtedy vykonaného dokazovania je skutkový stav dostatočne zrejmy a že už nie je potrebné vykonávať iné dôkazy.

5. V duplike žalované uviedli, že žalobkyňa nepreukázala žiadne nové skutočnosti, ani nepredniesla argumentáciu, ktoré by zakladali dôvodnosť a odôvodnenosť využitia opravného prostriedku.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 až § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu a preskúvaného rozhodnutia. Žalobkyňa sa v tomto prípade domáhala určenia vlastníckeho práva k ňou označeným nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území T. U., okres U., zapísanými katastrálnym odborom Okresným úradom Bytča. Ohľadom prevodu týchto nehnuteľností, ktorý bol vykonaný kúpnu zmluvou dňa 02. 11. 2006 bolo právoplatne rozhodnuté o jej absolútnej neplatnosti. Následne bola uzatvorená dohoda o urovnaní, účastníci ktorej uviedli, že pôvodná zmluva, o ktorej súd vyslovil jej neplatnosť, je platná. Predmetná dohoda však nebola predložená ku vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V dohode okrem iného bol záväzok predať nehnuteľnosti ďalšiemu účastníkovi tejto dohody, k čomu však nedošlo a ostatní účastníci od dohody o urovnaní odstúpili. Súd ďalej zistil, že na liste vlastníctva okrem označených žalovaných je ďalší spoluvlastník, a to Ing. R. U.. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so skutkovým stavom a listinnými dôkazmi žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietol, pričom poukázal na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pretože jedným zo spoluvlastníkov, ktorého vlastnícke právo sa napádalo, je aj Ing. U., ktorý však nebol účastníkom konania. Ďalej súd uviedol, že dohoda o urovnaní nemohla byť záväzok, ktorý bol súdom posúdený ako absolútne neplatný právny úkon, poňatý za podklad k zmene vlastníckeho práva. Navyše dohoda o urovnaní, keďže sa jedná o nehnuteľnosti, nebola odkladovaná katastrom nehnuteľností. Súd tiež konštatoval, že ani samotná dohoda o urovnaní nebola v celom rozsahu naplnená, a preto z nej nemožno vyvodzovať nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne.

8. V odvolaní okrem iného argumentovala žalobkyňa tým, že nebola na pojednávaní vypočutá ako účastníčka konania a tento procesný postup súdu považovala za taký nedostatok, ktorý by mohol prívodiť iný výsledok konania. Vzhľadom však na zdôvodnenie rozhodnutia súdu, prečo došlo k zamietnutiu žaloby (nedostatočná pasívna legitímácia, nespôsobilý titul na nadobudnutie vlastníctva), prípadne vykonaný výsluch žalobkyne nemohol mať žiadny vplyv.

9. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj záverov súdu prvej inštancie dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

10. Pretože súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľka tak neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným, ktorí boli úspešní v odvolacom konaní proti žalobkyni, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).